

Dosarul nr. 2ra-1838/18

prima instanță, Jud. Chișinău, sediul Buiucani: N. Pasecinic
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: A. Minciuna, V. Cotorobai, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vrancean Olesea, reprezentată de avocatul Carmanschi Vitalie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vrancean Olesea împotriva Direcției Generale pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova (succesor în drepturi și obligații a Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor) cu privire la anularea procesului-verbal de constatare a sancțiunii disciplinare, a ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Vrancean Olesea, și admis apelul declarat de către Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova, casată parțial hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și emisă în partea casată o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 09 iunie 2017, Vrancean Olesea a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor cu privire la anularea procesului-verbal de constatare a sancțiunii disciplinare, a ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, dânsa a activat în calitate de specialist resurse umane în cadrul Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor. În baza ordinului nr. 15 din 13 martie 2017 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – avertisment, conform prevederilor art. 206 alin. (1) lit. a) Codul muncii.

Ulterior, în baza ordinului nr. 34 din 28 aprilie 2017 a Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – concediere, conform prevederilor art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, invocându-se încălcarea repetată, pe

parcursul unui an, a obligațiilor de muncă.

A susținut reclamanta că, pe parcursul activității în funcția deținută în cadrul Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor și-a exercitat obligațiunile de serviciu în strictă conformitate cu legislația în vigoare, fără careva abateri disciplinare. Astfel, împrejurările puse la baza emiterii ordinelor nr. 15 din 13 martie 2017 și nr. 34 din 28 aprilie 2017 nu au fost argumentate de către angajator că au avut loc în realitate și că acestea au purtat un caracter grav, dânsa la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu a acționat în limitele competenței stabilite.

A considerat reclamanta ilegale ordinele de aplicare a sancțiunilor nr. 15 din 13 martie 2017 și nr. 34 din 28 aprilie 2017 și a solicitat anularea acestora cu restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă în mărime de 34 218,48 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei pentru asistență juridică.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost parțial admisă, fiind anulat ordinul Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor nr. 34 din 28 aprilie 2017 „Cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr. 32/1 din 20 ianuarie 2012, cu restabilirea Olesei Vrancean în funcția anterior deținută de specialist resurse umane în cadrul Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor, începând cu data de 28 aprilie 2017 și încasarea în beneficiul acesteia a salariului pentru lipsa forțată de la muncă pe perioada 28 aprilie 2017 – 07 decembrie 2017 în sumă de 34 218, 48 lei, a prejudiciului moral în sumă de 4683, 54 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 5000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță a constatat legalitatea ordinului nr. 15 din 13 martie 2017, la emiterea căreia nu a stabilit careva abateri sau încălcări ale prevederilor art. 207 – 210 Codul muncii. În același timp, a ajuns la concluzia că ordinul nr. 34 din 28 aprilie 2017 „Cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr. 32/1 din 20 ianuarie 2012”, prin care Olesei Vrancean i s-a aplicat sancțiune disciplinară sub formă de concediere, este ilegal, fiind emis în urma unei evaluări a sistemului de management al resurselor umane în cadrul Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor, care nu poate sta la baza unor constatări a abaterilor disciplinare. Totodată, instanța de fond a constatat încălcarea de către angajator a termenului de aplicare a sancțiunii disciplinare, ordinul fiind emis peste termenul prevăzut de o lună de la data întocmirii raportului de evaluare nr. 1 din 23 martie 2017 și a ordinului nr. 22 din 27 martie 2017 „Cu privire la încălcările constatate la Întreprinderea de Stat pentru Exploatare a Clădirilor în urma auditului în domeniul „resurse umane”. Prima instanță a constatat și încălcarea prevederilor art. 87 alin. (1) Codul muncii, în vigoare la momentul emiterii ordinului nr. 34 din 28 aprilie 2017, în coraborare cu prevederile art. 21 alin. (2) Codul muncii, și anume că Vrancean Olesea a fost concediată fără acordul preliminar scris al reprezentanților Adunării generale a Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor din 03 martie 2017, care au fost delegați pe un termen de 6 luni pentru examinarea, înaintarea de propuneri și semnarea documentelor ce țin de interesele întreprinderii și a salariaților. Instanța de fond, anulând ordinul nr. 34 din 28 aprilie 2017 a considerat întemeiată și acțiunea în partea restabilirii

Olesei Vrancean în funcția deținută anterior de specialist resurse umane în cadrul Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor, începând cu data de 28 aprilie 2017 și încasării în beneficiul acesteia a salariului pentru lipsa forțată de la muncă pentru perioada 28 aprilie 2017 – 07 decembrie 2017 în sumă de 34 218, 48 lei, a prejudiciului moral în sumă de 4683, 54 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Prin decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Vrancean Olesea și a fost admis apelul Direcției Generale pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova (succesor în drepturi și obligații a Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor), cu casarea parțială a hotărârii din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și emiterea în partea casată a unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Instanța de apel a constatat că aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, prin emiterea ordinului nr. 34 s-a făcut la data de 28 aprilie 2017, care a avut loc cu respectarea termenului prevăzut de art. 209 Codul muncii, având în vedere faptul că în perioada 07 aprilie 2017 – 14 aprilie 2017 Vrancean Olesea s-a aflat în concediu medical, fapt confirmat prin certificatul medical seria 01 nr. 2244499 (f.d. 7, vol. II) și prin tabelul de pontaj al evidenței timpului de muncă a salariaților Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor.

Totodată, instanța de apel a reținut că legislația muncii nu stabilește interdicția angajatorului de a efectua control de audit de evaluare în cadrul întreprinderii pe care o conduce, în vederea elucidării unor fapte organizatorice ce țin de activitatea entităților respective.

S-a ajuns la concluzia că susținerea primei instanțe referitor la prevederile art. 342 Codul muncii cu referire la faptul că până la emiterea ordinului privind repararea prejudiciului material de către salariatul în cauză, angajatorul era obligat să efectueze o anchetă de serviciu pentru stabilirea întinderii prejudiciului material pricinuit și a cauzelor apariției acestuia, este neîntemeiată, dat fiind faptul că norma invocată este aplicabilă cazurilor de stabilire a prejudiciului material la unitate și cauzele apariției prejudiciului, pe când în prezentul litigiu, angajatorul nu a solicitat de la salariat și nici nu a invocat existența unor prejudicii materiale, esența cauzei ținând de executarea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către salariat, care în final a și dus la aplicarea sancțiunii disciplinare – concedierea.

Curtea de Apel Chișinău a mai stabilit că, la Întreprinderea de Stat pentru Exploatarea Clădirilor, la nivel de unitate, nu era instituit un organ sindical, aspect care determină că la emiterea ordinului de concediere în privința Olesei Vrancean nu era necesar acordul organului sindical.

La 20 iulie 2018, Vrancean Olesea, prin intermediul avocatului Carmanschi Vitalie, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, Vrancean Olesea a indicat că instanța de apel urma să restituie apelul declarat de către avocatul Chira Constantin, care a acționat în numele Întreprinderii

de Stat pentru Exploatarea Clădirilor, deoarece apelul nu are forma impusă de prevederile art. 365 alin. (3) Cod de procedură civilă, nefiind semnat în original și/sau cu semnătură electronică. Consideră că apelul a fost depus de o persoană neîmputernicită, mandatul prezent la materialele dosarului (f.d. 56, Vol. I), în baza căruia a acționat avocatul Chira Constantin, nu este semnat de Întreprinderea de Stat pentru Exploatarea Clădirilor, ci de o altă întreprindere – SRL „Potrivit Legii”.

A mai menționat recurenta că, la data declarării apelului, 18 decembrie 2017, Întreprinderea de Stat pentru Exploatarea Clădirilor nu mai exista ca entitate juridică, întrucât prin Hotărârea Guvernului nr. 980 din 15 noiembrie 2017, aceasta s-a reorganizat prin fuziune cu Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova. Astfel, din momentul intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului de fuziune, dreptul de a declara apel i-a revenit Direcției Generale pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa recurenteii la 17 mai 2018 (f.d. 128, Vol. II), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia, iar în cererea de recurs, recurenta indică că a făcut cunoștință cu decizia recurată la 07 iunie 2018.

Astfel, recursul declarat la data de 20 iulie 2018, se consideră depus în termen.

La 03 august 2018, în adresa intimă a Direcției Generale pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova (succesor în drepturi și obligații a Întreprinderii de Stat pentru Exploatarea Clădirilor) a fost expediată copia recursului declarat de către Vrancean Olesea, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 06 septembrie 2018, Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova (succesor în drepturi și obligații a Întreprinderii de Stat pentru Exploatarea Clădirilor) a depus referința la recursul declarat de către Vrancean Olesea, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia, solicitând respingerea lui ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vrancean Olesea, reprezentată de avocatul Carmanschi Vitalie este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vrancean Olesea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele recursului se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu pot fi reținut argumentele recurenteii precum că apelul Întreprinderii de Stat pentru Exploatare a Clădirilor a fost declarat de o persoană neîmputernicită, deoarece sunt declarative, fiind invocate doar pentru a se încadara în temeiurile declarării recursului. Într-adevăr mandatul (f.d. 56), prin care a fost împuternicit avocatul Chira Constantin, a fost semnat de către SRL „Potrivit Legii”, însă aceasta din urmă are încheiat cu primul un contract de prestări servicii juridice nr. 05 din 07 aprilie 2017, iar prin acordul adițional nr. 2 la acest contract, a fost împuternicit de către Întreprinderea de Stat pentru Exploatare a Clădirilor a cărui succesori în drepturi și obligații este Direcția Generală pentru Administrarea Clădirilor Guvernului Republicii Moldova, de a presta servicii juridice pe marginea litigiului în cauză, cu atragerea unui avocat licențiat.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Cod de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de

drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vrancean Olesea, reprezentată de avocatul Carmanschi Vitalie ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vrancean Olesea, reprezentată de avocatul Carmanschi Vitalie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh